

edé kařotsen te zrisáft, edé kařotséreté toidjo vešur, edé šalat è gemat e kúalet edé ató te zrisasta, edé i béri hazér per jašté pórtese edé i ϑa Maro Perhiturese, ke »ngro-u tani è hip j a kařotses edé ike, po te ketš menden, ke po ke te veje sahati dimbeđjete ne mes te nátese, te iketš gízme sahati me repara, se po mbete atjé, è ra sahati dimbeđjete, kúalté do bñen mi, edé kařotsa do bñet kungul, edé kařotsere do bñen karkaléts, edé ti do mbetets prape me ketó palo-robat; po me te rat nembéđjete sahati, te nisetš andéj edé t iketš«. Edé aštú j a hipi Maro Perhitura kařotses edé vate ne prinzipai. Po ke pane nérezit, ke kiš prinzipai, ne zoňe me kaké saltanét, ke vij, i sual prinzipait è i ϑon, ke »vjen ne zoňe e mađe, edé do te jet bile mbreti pas saltanetit, ke ka«. Aštú doli vete prinzipai per jašté edé e priti edé e mori nga kařotsa è e špuri mbernda ne konák edé e mori prane vélhes edé lafosej me te è e pjeti, i ϑa: »Nga tš vend je?« I deſtoi edé ajó ne tjetre vend. Edé ndejn, edé i pelkeu šume prinzipait vajza, edé aštú ndzoři prinzipai kepuste, ke kiš béré, edé u a da te giđavet, sa vašaz te pa-martiara ke išne mbernda, è i vune ne kemb, ke te šij, se tšil do zíjn ne kemb kepuste. Aštú i škuan te giđa vašast edé noňe nuke zune kepuste ne kemb; te dia motrat e Maro Perhiturese išne pran asáj edé e nerka; ajó i nohu, po ató nuk e nohen; edé i vun ne kemb kepuste edé motrat e asáj, edé nuk i zun; pasandáj i mori de Maro Perhitura è i vuri ne kemb, è e zune tamám, si išne preré per até. Kur e pa prinzipai, ke e zune kepuste tamám, u-gezua šume, se i pelkeu vajza. Edé aštú bene kejf, u-glendisne nera ne nembéđjete sahati; edé ip prinzipai Maro Perhiturese t émbela loi loi edé j a ip me dor te tij, edé ajó u ip te mótravet, è hajen edé ató, po lafin prinzipai giđe me Maro Perhiturené duaj te lafosej. È si ra nembéđjete sahati, u-ngre ajó te iken; deši prinzipai t e mban akomi, te lafosej me te, edé ajó nuke ndenii, po iku edé vate ne télua e saj, sa erdi sahati dimbeđjete, edé u-bene kúalt mi, edé te tjerat si išne, edé Maro Perhitura mbeti prap ne řoba, ke kiš, edé aštú e pjeti télua e saj è i ϑa, ke »tšiš škove?« I ϑa ajó, ke »šum mire škova; prinzipai me mua duaj te lafosej me šum nga giđ vašast e tjera«, edé i ϑa edé per kepiuts, ke kiš prinzipai, edé i vune giđe vašast e tjera ne kemb, edé as ne nuke zune, po até zune vetelem. È aštú iku Maro Perhitura edé vate ne štepí te saj me perpara nga motrat e saj edé u-kumbis è fjeti. Kur van ató, e ġene ne štepí, si e kišne lene; i sual; u hapi deren, vane mbernda; i priti